

Ношното поражение при Сперхей имало сждбно-носно значение за Самуила и за държавата му. Тамъ той билъ за пръвъ пжтъ побѣденъ и оттогава военното щастие го изоставило. Дъщеря му Мирослава се влюби-ла въ плѣнения Ашотъ и Самуилъ се съгласилъ да го направи свой зеть, слѣдъ което го направилъ и управитель на Драчъ, но Ашотъ прѣдалъ града на византийската флота. Слѣдъ това (въ 999 г.) Василий хвърлилъ всичкитѣ си сили противъ Самуила, воювалъ четири години наредъ съ него и все повече и повече стѣснявалъ границитѣ на владѣнията му. Най-напрѣдъ византийцитѣ прѣвзели земитѣ, които влизали по-рано въ източното българско царство (въ 1000 г.); послѣ отнели старитѣ си владѣния по Бѣломорското крайбрѣжие; а най-послѣ нападнали на Видинъ, който показалъ най-голѣмо съпротивление и билъ обсажданъ цѣли 8 мѣсеца (въ 1002 г.). Въ врѣме на тая обсада, Самуилъ, за да отвлѣче Василия, нападналъ ненадѣйно на Одринъ и го ограбилъ; но упоритиятъ императоръ не се стрѣсналъ отъ това, продължилъ да завоюва единъ слѣдъ другъ силнитѣ български градове и дошълъ до Скопие, дѣто Самуилъ билъ за втори пжтъ разбитъ, а началникътъ на крѣпостъта, нѣкой си Романъ, прѣдалъ града на византийцитѣ, за което получилъ титлата патриций и комендантска служба въ Мала-Азия. Отъ Скопие Василий се повърналъ назадъ за да покори крѣпоститѣ край Витоша и Рила и обсадилъ Перникъ, но войводата Кракра му се юнашки опрѣлъ. Тогава императорътъ се завърналъ назадъ и започналъ борби съ арабитѣ въ Грузия, но пакъ продължавалъ ежегодно да напада и на българитѣ; обаче, поради раздвоеностъта на византийскитѣ сили, Самуилъ започналъ отново да напрѣдва, като отнелъ отъ византийцитѣ даже градоветѣ: Воденъ и Драчъ.

Поражение при Вѣласица. — Послѣдната и най-упорита борба между Василия и Самуила станала прѣзъ 1014 г. Самуилъ изпратилъ Несторица да обсади Солунъ, а самъ потеглилъ къмъ Струма, но Несторица билъ разбитъ, а Самуилъ се укрѣпилъ въ единъ проходъ надъ Бѣласица срѣщу Василия. Напразно се опит-